

НАШИЯТ ПАТРОН ЛЮБОМИР ЧАКАЛОВ – ПРИМЕР И ВДЪХНОВЕНИЕ

„Математиката – това е синтез на двата идеала, които осмислят човешкото съществуване – идеала на истината и идеала на красотата“

Любомир Чакалов

Академик Любомир Чакалов е виден български математик, общественик и творец, посветил живота си на българската наука, оставил трайна следа в нея и завоювал международна известност със своите научни трудове. Като преподавател и ректор на СУ „Св.Климент Охридски“, председател на природо-математическия клон на БАН, член на Съюза на научните работници, основател на политехническите институти в България, активен член на Физико-математическото дружество той разгръща интензивна и плодотворна научна и просветителска дейност. Прекрасен лектор, автор на едни от най-добрите учебници, приятел на младите математици, през целия си живот Любомир Чакалов е радетел за висока математическа култура. Разбирайки отговорността на своята мисия като професор и творец, той дълги години активно подпомага учебното дело в средните училища със задачи, статии, доклади, семинари. Ентузиазмът и енергията му не пресъхват до края на жизнения му път. Макар и в напреднала възраст, той се заема с провеждането на първите средношколски математически олимпиади у нас. Тази негова дейност заслужено му спечелва обичта и признанието на най-широките слоеве на българската математическа общественост.

Роден е на 18 февруари 1886 г. в град Самоков. Завършва средното си образование в Пловдив. През есента на 1904 г. се записва в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. През юни 1908 г. завършва университета с отличие в специалност „Математика и физика“. На 10 септември 1908 г. става асистент на професор Емануил Иванов. През следващите години специализира в редица европейски градове: Лайпциг и

Гьотинген (1910-1912 г.), Париж и Неапол (1925-1926 г.). През септември 1908 г. става доцент и ръководител на катедрата по висш анализ в СУ „Св. Климент Охридски“. В периода от 1919 г. до 1922 г. Любомир Чакалов е извънреден професор в катедрата по висш анализ. Редовен професор в същата катедра е от 1922 г. до 1952 г. През 1925 г. получава докторска степен по математика от университета в Неапол. Същата година става академик. През 1923-1924 г. е декан на Физико-математическия факултет на СУ „Св.Климент Охридски“, а през 1943-1944 г. е ректор на университета.

Основните му научни постижения са в областите реален и комплексен анализ, теория на числата, диференциални уравнения, елементарна математика и други. Изследва също аритметичните свойства на някои безкрайни редове.

Академик Любомир Чакалов е член на Берлинското математическо дружество и Сдружението на немските математици, Географското дружество на Лима, Кралското чешко дружество на науките, Френското математическо дружество, Варшавското научно дружество. След 1930 г. е постоянен член на Българската академия на науките.

Носител е на орден Народна република България I степен, на орден Кирил и Методий I степен, Лауреат на Димитровска награда, Народен деятел на науката.

Умира на 11 септември 1963 г. в София.

Целият живот на академик Любомир Чакалов е вдъхновяващ пример на човек, отдал живота си в служба на науката и на своя народ.

„ Човек трябва да работи, трябва да работи с цялата си душа, с целия си ум, с цялото си сърце, за да бъде полезен на обществото, за да остави нещо на своя народ, на своята родина. Това всеки може да постигне, абсолютно всеки, стига само да обича труда, да се труди упорито и неспирно. Така ще бъде горд пред смъртта си, ще бъде горд, че е живял“.

Любомир Чакалов